

Op de verhoogde bestelling van contanten uit Colombo is op 3 juli 1764 besloten die geheel met 19 ton uit te voeren. Men wist dat het bestuur slechts 8 ton in baar goud uit Nederland zou ontvangen en geen geld. Op de 19 ton wordt in totaal f 854.945,- in mindering gebracht, omdat volgens de brief van 8 mei 1764 Ceylon dit reeds uit Surat en Malabar, en uit Batavia had ontvangen. De rest zou bij gebrek aan payement in Suratse ropia's gaan, waaraan Ceylon voor de huishouding grote behoefte heeft. Daaraan was evenwel zo'n gebrek dat de directeur-generaal toestemming kreeg om die tegen 28 stuiver het stuk bij particulieren in te kopen. Op Ceylon doen ze 30 stuiver het stuk. [fol. 102] Tenslotte werd besloten om voor de rest ruim 3 ton aan gekartelde dukatons uit de grote geldkamer en wat uit de dagelijkse kas genomen kon worden, te gebruiken. Drie dagen na het geven van toestemming aan de directeur-generaal is, om maar zilver te krijgen, besloten om ook tegen 28 stuiver Perzische ropia's in te kopen. Als deze op Ceylon niet voor 30 stuiver konden worden uitgegeven, dan moesten ze met de 's-Gravensande, die uit Batavia via Ceylon naar Bengalen zou gaan, daarheen meegegeven worden. Uit het besluit van 16 augustus 1764 blijkt dat er maar voor f 120.190,- aan Perzische ropia's is binnengekomen. Op 3 juli 1764 was al besloten om al vroeg geld op assignatie te accepteren en wel bij voorkeur, naast de overmakingen van de Weeskamer, dat wat het vorige jaar was aangeboden maar niet was aangenomen. Daar de behoefte verder toenam en de schepen op het punt stonden naar Nederland te vertrekken, is dit op 31 juli uitgebreid tot wat maar werd aangeboden, onder de restrictie niet meer dan 20 ton te zullen aannemen. [fol. 103] Het lukte evenwel niet om door inwisseling de meest winstgevende contanten te krijgen en het gehele door Ceylon gewenste bedrag te verzamelen. Toen er nog f 639.935,- tekort was, waar slechts de f 120.190,- aan Perzische ropia's van afgetrokken kon worden, is op 16 augustus 1764 besloten het bestuur te Surat op te dragen om, met het schip dat in december de retouren overbrengt, twee ton aan zilveren ropia's naar Ceylon te zenden. Tevens is het bestuur te Colombo gemachtigd om, indien absoluut noodzakelijk, nog 1 à 2 ton op assignatie naar Nederland te accepteren, of, als dat niet werd aangeboden, een lening te sluiten tegen niet hoger dan $\frac{3}{8}$ % per maand. Deze lening moet zo gauw mogelijk worden afgelost. Omdat men er zelf gebrek aan had en Java's Oostkust er ook niet naar behoefte mee voorzien kon worden, konden er, ondanks dat het er dringend om had gevraagd, geen koperen duiten naar Ceylon gezonden worden. Ook te Batavia konden geen koperen duiten gekocht worden, doordat er grote schaarste aan is door de winstgevende export van deze duiten door particulieren naar Java's Oostkust. [fol. 104] Bij besluit van 30 juli 1764 is daarom het aanbod van wijlen de oud-commandeur van Jaffna, Jacob de Jong, om door zijn volmachten rsd 23.000 aan de zo gewilde koperen duiten op Ceylon in de kas te laten storten, aangenomen. Aan hem werd daarvoor te Batavia zonder enige korting, onder borgstelling, de waarde in goud geld uitbetaald. Het is met het belangrijke eiland Ceylon evenwel schraal uitgevallen. Met de Torenvliet werd nog f 75.262 aan diverse gangbare munten gezonden. Op de bestelling van Ceylon is f 36.139,- onvoldaan gebleven. Hoewel de bestelling door het bestuur te Bengalen van 48 ton te overdreven is geweest, is het daar nog slechter gesteld. Met een wijziging van het besluit van 10 april 1764 is op 29 mei besloten maar 34 ton te zenden, inclusief wat het kantoor te Bengalen rechtstreeks van Heren XVII zal krijgen. Dat is op verre na niet gelukt, [fol. 105] hoewel er 3 ton aan gouden Nederlandse en Venetiaanse dukaten zijn verzonden en er al vroeg geld op assignatie op Nederland is geaccepteerd. Uit het besluit van 7 augustus 1764 blijkt dat er met het retourschip de Stralen maar voor 4 ton naar Bengalen gestuurd kon worden. Om de resterende 7 ton te verzamelen zijn de Vrouwe Kornelia Hillegonda en de Hoop opgehouden, in de hoop dat met de schepen uit Nederland nog wel iets van de benodigde 6 ton baar zilver ontvangen zou worden. Daar werd men in teleurgesteld en zo liet men de Kornelia Hillegonda op 17 augustus zonder geld vertrekken. De Hoop is pas op 2 oktober 1764 via Malakka naar Bengalen vertrokken met 8800 mark aan baar zilver, die sinds 14 augustus was ontvangen, en enige te Batavia tegen f 19,10,- gekochte gouden ropia's etc., samen t.w.v. f 312.618. Na veel sukkelen ontbrak aan de bestelling uit Bengalen nog f 365.302. Op 7 augustus 1764 is